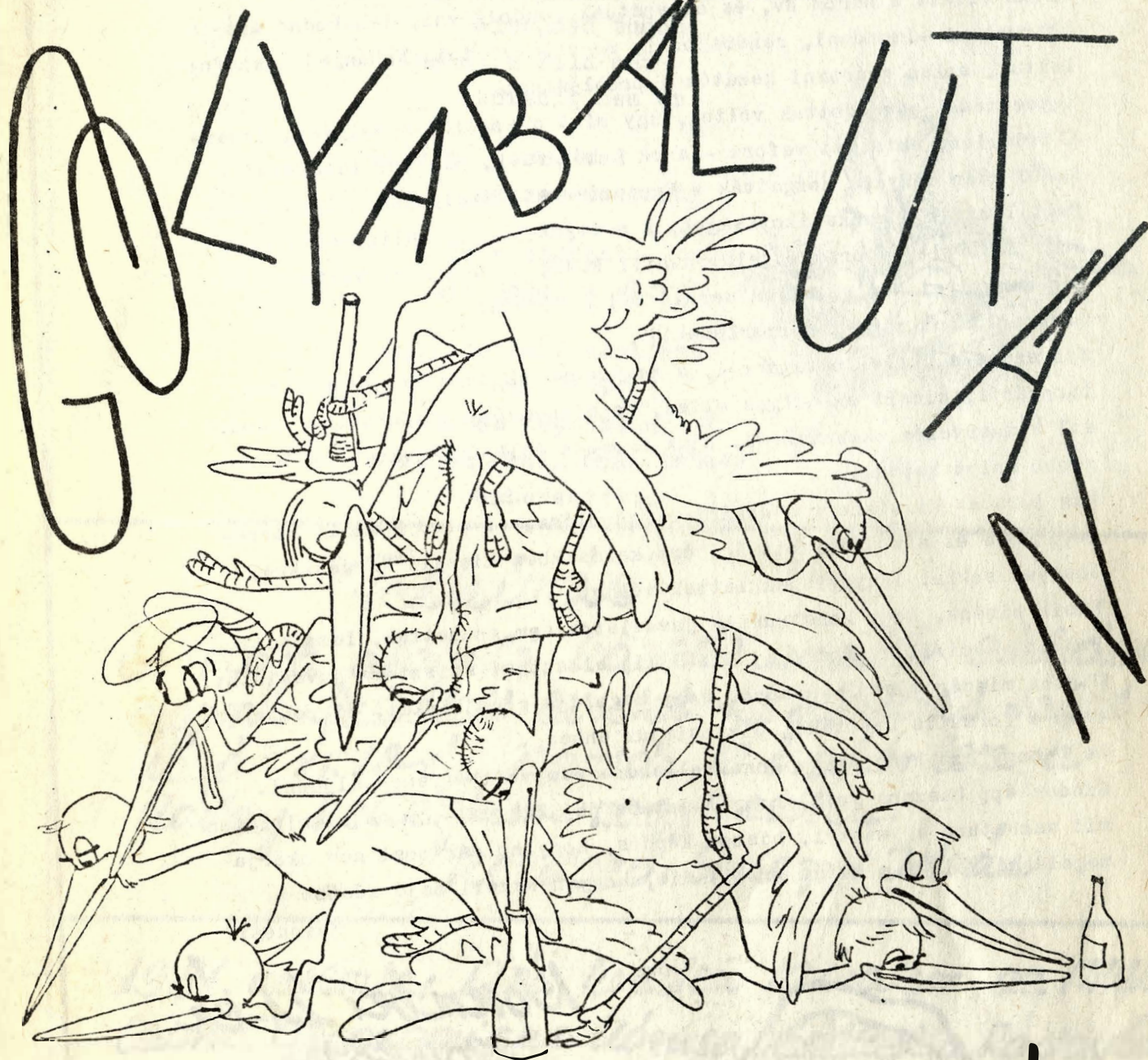

Klub Közjó

1981. NOVEMBER 16. VI. ÉVF. 9.

KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM
KÖZPONTI KÖNYVTÁRA
Budapest IX., Dimitrov tér 8.

DIÁKPARLAMENT ELŐTT!

Diá'kparlament

Már három éve vártuk, várták. Biztattak bennünket mások és biztattuk magunkat mi is, hogy majd akkor ..., majd én elmondom..., majd mi rendbehozzuk, megváltoztatjuk...

Aztán eltelt a három év, és elkezdtünk gondolkozni, tanakodni, mit is akarunk mi elmondani, rendbehozni, megváltoztatni. Néhányan összefoglalták, sokan gyártani kezdték a problémákat.

Egyes témák már adottak voltak, úgy mint a szocialis helyzet, érdek-képvisélet, oktatási reform - azok a kérdések, amelyek tavasszal a BEFÖT után annyira mozgatták a fantáziánkat, amelyekkel olyan sokat foglalkoztak a munkabizottságok, s amelyekről most alig esett szó.

Hogy nem volt bátorságod elmondani!? Pedig magunk közt voltunk. De még mennyire! Nem véletlen merült fel a kérdés:

Diá'kparlament vagy tanárparlament?

Szó esett a nyelvi oktatásról, a negyedévesek döntési játékok tantárgyáról, kicsit személyes élel, de mindenképp változtatni akarással a szervezés oktatásáról. Ezek azonban jelentőségükkel talán nagyobb súlyt kaptak.

Nem tértünk ki viszont a dékáni beszámolóra, az erre készült korreferátumra és a munkabizottsági értékelésekben kiemelt kérdésekre, amelyek sokkal lényegibbek lettek volna.

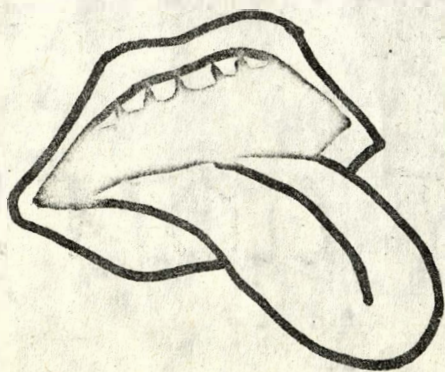
Másik hibánk, hogy konstruktiv javaslatok nem születtek, leszámítva Horváth Laci/II.év.Ipar/ új ösztöndíj elosztási szisztéma javaslatát.

Mintha mindig mástól várnánk, hogy megoldja gondjainkat, mi pedig csak a formális kereteket biztosítjuk ehhez.

De nehogy azt hidd, hogy ennek ellenére nem volt érdemes eljönni.

Mindenképp hasznos volt, hogy tisztába jöjjünk vele, mire számíthatunk, mit várhatunk egymástól, hiszen kérdés, hogy ha már most nem akarja megoldani valaki a saját problémáit, hogyan kezeli majd később a

Másokéit?

November 21-én
szombaton
Döbünk mi!
Ne nélkülünk,
döbünk!

PUSZTA SÁNDOR:

ANTEUS

A XXI. sz. emberéhez

Fönt szállsz harapdálod a köldökzsinórt
eltépnéd tudom

Neked a Föld már
kötésig sem ér

szédit, vonz, vad
mágnes-magasság

de ereidben
mit dobol a vér

újra le kell szállnod!
undorit?

cserben hagyott eged?
a földön kell megmutatnod
emberségedet

Felhívás!

+ most alakuló KÖZGÁZ amatőr énekesei csoportját felvételre hírodt. Az alakuló találkozó XI. 18-án szerda 18 órakor lesz a Ráday kollégium nagytermében.

Rendező: Somogyi István

1981. november 17-én kedden 19 órakor az MKKÉ Chorus Oeconomicus Kórusa énekel a Rádayban.

NOV. 20. Babszínház - Bartók: Godálates maldarin és
Fából faragott királyfi
Stravuszky: Petruska

Tegyele ékezői sorrendben ingyen kaphatók a
közönségjegyzetével XI. 16-tól.

THUMTOR

a Gözgazdászból

1981. november 9.-én újabb romlás következett be a diákok szociális helyzetében. Az égetett szeszes italok és a cigaretta árának emelése által okozott általános kétségbeesés közepette vigasztalódjunk azzal, hogy helyzetünk lehetne rosszabb is. Ezt bizonyítja ez a KÉRVÉNY is, amelyet 1966-ban írt Puskás L. Tamás, az MKKE akkori hallgatója.

Alulírott azzal a tiszteletteljes fohással fordulok a szinte mindenk felett Tisztelt Dékáni Hivatalhoz, hogy frenetikus nyomoromon enyhíteni sziveskedjék. Kérésem indoklásul legszivesebben csak azt hoznám fel: nézzenek rám! De mivel ezt nem viselnék el súlyos megrázkódtatások nélkül, inkább elmondom, hogy vidéken élő szüleim olyan keveset keresnek, hogy szinte önszjövödelmük sincsen, és annak jelentős részéből is Amerikába kitántorgott Luci nagybátyámat kénytelenek támogatni. Nekem csak nagyritkán küldenek egy-egy tantuszt, melyet a lakhelyül szolgáló betoncső előtti telefonfülkéből szoktak hajnalonként kemény és szorgalmas munkával kitermelni. Ebből azonban akárhogy beosztom, roppant szűkösön élek. Annyi eltartatlan testvérem van, amennyit csak a Tisztelt Dékáni Hivatal jónak lát, és mivel döntő többségük még alig csecsemőkorú, aligha számíthatok arra, hogy egyetemi éveim alatt keresetükkel hathatósan támogassanak...

Ráadásul a múlt hét keddjén elfogyott az aiktatáskám, s azóta szinte semmit sem ettem, eltekintve a népgazdaságtervezés jegyzetem megemészthető részétől, ami azonban, mint azt a Tisztelt Dékáni Hivatal is valószínűleg tudja, szinte a semmivel egyenlő. Semmi néven nevezendő ruham nincs, tizenegyedik éve járok éjjel-nappal az első szabad május elsejére kapott rózsaszínű kötött nadrágocskámban, de mivel mostanra már kicsikét szétrongyolódott, szabadon jár keresztül-kasul rajta a hűvös északi szél, az esőzés, a hófúvás, a villám és mennydörgés. Igaz, villamos- és autóbusszjegyekből összefűzött köpenykém úgy-ahogy eltakarja a ..., a közlgő télre való tekintettel azonban sajnós, ezt nem tekinthetem végleges megoldásnak. Egy darab ballabas cipőm van, ezt azonban még soha nem mertem felvenni; a diplomaosztási ünnepségre tartogatom... Feltéve természetesen, ha megérem, és ha egy szép nap reggelén nem megfagyva, éhen és szomjan halva és nagyon-nagyon elkeseredve nem jövök ki a második emeleti mosdóból, ahol villamospénz híján az utóbbi időben éjszakáimat eltöltöttem. Néha úgy érzem, innen már csak a Dunába vagy valamelyik jelentősebb mellékfolyóba vezethet az utam. De milyen gondolatok is születhetnének egy kőkemény ülőkéen eltöltött hét után ???

Csak öröklött szégyenérzetem tart vissza attól, hogy jelenlegi szociális helyzetem mélyebb ecsetelésébe bocsátkozzak, de úgy érzem -, ha még tudok egyáltalán érezni! -, talán az eddigiek alapján is inockolt, hogy ősi családi büszkeségem sutba dobásával megirt kérvényem után az Igen Tisztelt Dékáni Hivatal segítségemre sietni sziveskedjen. /Önékül abszolút nem ígérhetem biztosra, hogy megérem a jövő heti könyvvitel zárthelyit, Melyen pedig oh, hogy szeretnék részt venni! /

u.i. Szives elnézésüket kérem, hogy jelen kétségbeesett fohászatot csomagolópapírra könnyeimmel irtam és csak szivem vérével pecsételtem le, de ezek az utolsók, amik az Önökbe vetett bizalmam mellett még megmaradtak nekem.

Forró elvtársi üdvözléttel az Önök absolute és relative egyaránt elnyomorodott csont és bőr:

Berzenczey Benedekje

Az élet olyan, mint a motor, be kell vgni, különben
nem megy!

Lófarkas kislány keresi basználó adottságú egyetemista kisfiú ismeretségét

"Imperiál" jelígre a kiadóba

Tamoda ?!

-Végre egyszer lesz egy nyugodt délutánom! - szólt a Hallgató. Egyetemi Hallgató! Ha egy kívülálló meghallja, valami misztikus ködbe burkoltan látja elcsigázott személyemet. Ez az "image" körülbelül a következő: Heti 15-20 óra kötelezettségen kívül jut idő szórakozásra, az otthoni "elmélyülésre" és nagy beszélgetésekre egy kocsmaasztalnál, kötetlenség, felszabadultság. Cimszavakban talán ennyi. Esetleg még az: "Hja, neked könnyű, még azt csinálod, ami érdekel". Ilyesféle képzelgések így november közepe táján tragikomikusan hatnak.

A költői bevezetés után lássuk a tényeket. A Kereskedelmi Kar Diáksparlamentjén is elhangzott, az unalomig ismert mondat: "Ilyen követelmények mellett nem jut idő önálló munkára". Kicsit pontosítva a dolgot, nem feltétlenül a követelmények magassága a baj. Egy fontos szaktárgyból szükség van a tudásra. Ezt senki nem vitatja. De nézzük csak a következőket: Nyelvigényes szak III. évfolyam: 5 tantárgyból gyakorlati jegy. Természetesen ennek megadásához egy 30 fős csoportban nem elegendő az órai szereplés mérése, dolgozatokat kell írni. Nem egyet, nem is kettőt. Na de ott a másik 6 tantárgy! Ezek közül négyből gyakorlat is van. Ismét mérni kell valahogy a teljesítményt. Két tárgyból szigorlat előtt állunk. 20 oldalas házidolgozat az egyikből, 100-100 oldalas beszámoló nyelvekből.

Akinek ezek után a nap 24 óráját sikerült úgy beosztani, hogy 23-at végigtanul, az nyugodt lelkiismerettel ülhet be órára. A többiek a puakázás technikáját a tökélyig fejlesztik.

Persze mindenki tudja, hogy egy átlag Közgázos nem tanulja "hülyére" magát. Hiszen már első évben rájött, hogy a jelszó: magabiztosság, szerencse, és el lehet laviroztatni a diplomáig.

Igaz, hogy a laviroztatás közben nem fog senki sem szakterületet kiválasztani, ami érdekli, sem pedig nem fog olyan gyerekségekkel foglalkozni, mint egy TDK dolgozat. Ugyan kérem!

És igaza van. A lavirozásban. Diplomája ugyanis nem lesz sokkal értéktelenebb, mint annak, aki végigtanulja egyetemi éveit. A kétféle ut között kevesen jutnak el az igazihoz: értelmes, szakmájukat szerető és ismerő közgazdásszá- akikre manapság olyan nagy szükség van-, kevesen válnak.

Kár.

Lovas Riva

A művelődés reformja /részletek/

A művelődés reformja az egyetemek reformjával kezdődik. Ki tagadhatná, hogy az egyetemek ma az önkéntelen heliotropizmus ellen dolgoznak? Kivétel nélkül szakembereket nevelnek; nem úgy, hogy egy szakban othonossá teszik, hanem úgy, hogy a műveltség általános kérdéseiben idegenné. Félsszeg úszók nevelnek félsszeg úszókat. Emberi érdeklődését a szakgöggel körülnyirják, de gondosan elzárják előle a szak belső magmáját, ahol a szakkérdés is általános emberi rejtelmektől meleg, s a részletkutató a fürkésztést megérdemlő lényeggel érintkezik. A foglalkozások a legjobb pedagógusok; a konyha többre tanítja a szakácsinast, mint a szakács, a hegedű többre a tehetséget, mint mestere. Az egyetemeken nincs konyha és nincs hegedű. Ott csak szakács van és zenetanár. A foglalkozást eltakarja a hallgató elől az előadás. Az egyetemi hallgatók tulajdonképpen foglalkozás nélküli emberek, akik beszámolókat hallanak a munkáról, amelyet maguk nem kísérelnek meg soha. Az egyetemi reform nézetem szerint ott kezdődik, ahol az egyetemen is belátják, hogy heti harminc óra előadást meghallgatni – többnyire olyasmit, ami könyvből is megtalálható – nemcsak hülyítő, időrabló, de demoralizáló dolog is. A szakemberek ne felejtseék el a tudomány közös ügyét, a tudósok a szellem közös örömét. Ha kellenek előadások az egyetemre, hát ezt az összeköttetést biztosítsák a szak és a szellem között. Maga a szak pedig legyen műhely, az egyetemi hallgatás: inaskodás. Az álmosító egyetemi tantermeket fölváltó műhelyek: kutatóintézetek. Kétségtelen, hogy a jövő egyeteme ilyen kutatóintézeteknek lesz laza szövetsége. A kutatóintézet nem tanít és nem tanul, hanem csinál valamit. De hol szerzi meg a tanuló a rendszeres tudást? – hallom az ellenvétezt. Amíg egy részletkérdésben tudós lesz, szakja más részén hatókör marad. Nos, azt az ismeretbeli létminimumot, amire szüksége van: megadják neki a könyvek, az anyagot elisméltik a segédtanárok: a magiszterek. A tanulóknak természetesen be kell bizonyítani, hogy ismeri az anyagot. Mennyi ez a vizsgaanyag? Valamivel több, mint amit a szakember igazán megjegyez, s jóval kevesebb, mint amennyit a mai vizsgához tudni kellene. Az egyetemi munkának ez a vizsga a feltétele, de nem ez a lényege. A lényeg: az, amit a tanuló a kis munkaközösségekben végzett. Kissé fantasztikusnak látszó terv, de ami igazán fantasztikus: az a mai gyakorlat. Tudom, hogy egyetemi oktatásunkat egyik napról a másikra nem lehet ilyen szellemben átalakítani, már csak azért sem, mert a legtöbb professzorról kiderülne rögtön, hogy csak magiszter. A portás és fűszeres papák borzadályát a göröggel és a matematikával szemben lassan a hatóság is átvette, "nem kinez a fölöslegesen" a gyereket. Ehelyett megcsináltja minden szaktudomány kicsinyített öntvényét, melléültet egy szaktanárt, akinek ez a kicsinyített tudomány a nagy világ; s rábízta a kis tudásra a diákot, hogy a kis öntvényeket az agyukban elhelyezze. A tiz tanár tiz kis tudomány egymás mellett. Így művelődnek aztán a tanulók, azok, akik megtanulták a növényrendszertant és nem ismerik meg az akácfát, ismerik a Kundrunliedet és nem ismerik fel az igét. A szellem problémát vet fel és problémát old meg. Lehet-e nagyobb feladata a tanításnak, mint hogy ezt a problémakésztséget tornáztassa? Az egyik végén legyen kemény, elvont, diszciplinánszerű – a másikon pedig nem gyakorlati, hanem igazán gyakorlat.

/1935/

Németh László: Pedagógiai írások
/JEL könyvek 1980/

Készült az MKE házi sokszorosító üzemében

Feladó kiadó: Fobloágy Gyula

Feladó szerkesztő: Lovas Livia

Készítették: B. Kiss Tamás, Nagy Ildikó, Csapó Éva
Baricz Livia, Kovács Eszter, Molnár Ildi

Könyvajánlat

A Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában a napokban került a boltokba Végh Antal legújabb kötete, Ha az Isten Nyulat adott címmel. A kötet egy kisregényt, /a Téeszmetrót/ és néhány elbeszélést tartalmaz. Kedvesinálónak íme néhány sor a Téeszmetróból, amely véleményünk szerint az utóbbi évek egyik legszellemesebb szatírája:

"Emerencia már második éve tölti be a titkárnői szerepkört az elnök elvtárs mellett. És már második éve, hogy az elnök elvtárs minden ebéd után - mielőtt hunyna egy órácskát - benyul a szoknyája alá, de ennél több még soha nem történt. Pedig azt hitte, hogy mint csinos lányt nemcsak azért nézte ki az elnök, mert elvégezte az irodai szakiskolát...

- Ebbe már bele lehet örülni - mondta egyszer Marinak -, folyton csak ez a nyulkálás, közben meg sehol semmi.

Ahogy Emerencia visszatért a másik szobába, egy fiatalember állt az ajtóban.

- Én az elnök elvtársat keresem - mondta. Magabiztos volt, elegáns, kifogolt inge gallérja mögött a nyakában tarka kis selyemsál.

Mari - az Emerencia helyettese - azt hitte, hogy a jövevény közművelő, vagy művész, aki előadást akar tartani. Sokan járnak mostanában ilyenek a TSZ-be, de hogy ez most más miatt jött, Mari azt mondta neki, várja meg Emerenciát.

- Elnök elvtárs értekezik - mondta Emerencia - Ha ezt befejezi, egy másik értekezleten fog részt venni.

- És holnap?

- Holnap a járás.

- És holnapután?

- A megye.

- Azután?

Emerencia belelapozott egy naplóba.

- Azután Budapest.

- Tudjátok mit, galambocskáim? - szentelenül megveregette Mari fenekét.

A két lány elképedt - Jobb, ha azonnal bejelenteteki! Én tizmilliót hoztam a TSZ-nek! Tisztán!!!

PROGRAMOK:

NOVEMBER

16. kedd WAJDA: LÉGYFOGÓ
17. kedd RESNAIS: SZERELMEN ÁIROSIMA +
SÖTÉTSEG ÉS KÖD /francia/
18. szerda EILEEN COMISSO UNIVERSITY OF CALIFORNIA
amerikai professzor
„MIÉRT FORDULT A BALOLDAL JOBBRA?”
amerikai polgári elméletek alternatív tárgyakhoz
kapcsolódik — Hardy Péter fordít ill. kérdésekre
magyarul válaszol
- 18^h Ráday kollegium
- 18^h TISZ: a 103-as teremben
Téma: SZEXUALPSZICHOLOGIA előadó: VALKAI ZOLTÁN
19. csütörtök KÖZÉP-EURÓPA LÖK
Az európai szocialista országok fejlődése 1953 előtt
és után I-II. I. rész FÜLÖP MIHÁLY
21. szombat DIÁKPARLAMENT